

Δημοσιεύθηκε στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ στις 12 Απριλίου 2023

Η ηρεμία στο Αιγαίο, παρελθόν και μέλλον

Κύριε Διευθυντά,

Η σημερινή περίοδος καταλλαγής στις Ε/Τ σχέσεις θα μπορούσε να οδηγήσει στην υπόμνηση μιας αντίστοιχης ιστορικής περιόδου της δεκαετίας του 1930. Στις 14 Σεπτεμβρίου 1934 υπεγράφη ένα ελληνοτουρκικό σύμφωνο εγγυήσεως. Με αυτό, οι δυο χώρες αναλάμβαναν την εγγύηση του «κοινού συνόρου» των. Το «κοινό» αυτό σύνορο αναφέρεται βέβαια τόσο στη Θράκη, όσο και μεταξύ των δυτικών παραλίων της Ανατολίας και των ανατολικών ακτών των ελληνικών νησιών του ανατολικού Αιγαίου. Η εγγύηση ήταν μόνο διπλωματική και δεν συνοδευόταν από στρατιωτική σύμβαση.

Σήμερα, με την αποκατάσταση κάποιας ηρεμίας στο Αιγαίο και λαμβάνοντας υπόψη τις εκατέρωθεν αιτιάσεις της προηγούμενης περιόδου, αφενός περί στρατικοποίησης των νησιών πέραν των αναγραφέντων στις συνθήκες, και αφετέρου της συγκέντρωσης της στρατιάς Αιγαίου με πολυάριθμα αποβατικά σκάφη στην απέναντι ακτή, η Ελλάδα θα μπορούσε να προτείνει στην Τουρκία την αναβίωση του σκεπτικού τού αναφερομένου συμφώνου με την εγγύηση του εν λόγω «κοινού συνόρου». Μέσω αυτού, θα μπορούσαν να διασκεδαστούν οι (παράλογοι και ανεδαιφικοί ή οι δήθεν) φόβοι της Τουρκίας ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει τα νησιά για επίθεση στην Τουρκία, ή να τα παραχωρήσει σε τρίτη δύναμη για επιθετικούς σκοπούς. Η Τουρκία τότε φοβόταν ότι θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί το σύνορο εκ μέρους της Ιταλίας για επίθεση σε βάρος της ενώ τώρα, και πάλι ακραίοι κύκλοι αναφέρθηκαν σε φόβους επίθεσης εκ μέρους των ΗΠΑ (!) με χρησιμοποίηση των νησιών. Ταυτόχρονα η Ελλάδα, μέσω του εν λόγω συμφώνου θα είχε μια κάποια γραπτή εγγύηση των λεγομένων εκ μέρους Τούρκων ιθυνόντων ότι δεν εποφθαμιούν ελληνικά εδάφη. Σε κάθε περίπτωση, η Ελλάδα με την ενέργεια της αυτή, θα καταδείκνυε τις καλές τις προθέσεις.

Βασίλης Μούτσογλου